

กระจก 8 หน้า

ราคาของ "ความกลัว"

หลังจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 มีการแพร่กระจายที่รวดเร็ว ทุกวันมีคนติดเชื้อในอัตราที่เพิ่มขึ้น ซึ่งแม้ว่าทางการจะยืนยันว่าเรายังไม่เข้าสู่การแพร่ระบาดในขั้นที่ 3 แต่สถานการณ์ที่น่าตื่นตระหนกมากขึ้นในแต่ละวัน รวมถึงความล้มเหลว ความโกลาหล ประหนึ่ง "เบามัด" ในการบริหารจัดการ "สถานการณ์วิกฤติ" ของรัฐ

ทำให้สถานการณ์ของประเทศไทยวันนี้ ทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคมเข้าสู่ขั้นวิกฤติล่าสุด นิต้า โพล ได้สำรวจประชาชนถึงความกังวลต่อการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 พบว่า ประมาณ 69% แสดงความกังวลต่อการแพร่ระบาดของโรคนี้อีก และประมาณ 60% ของผู้ทำแบบสอบถาม "กลัว" ที่จะติดเชื้อ

โดยเมื่อถามถึงสิ่งที่ทำให้หงุดหงิดใจในปรากฏการณ์ "โควิด-19" พบว่า 31.43% หงุดหงิดใจปัญหาของคนที่ย้ายจากประเทศเสี่ยงแต่ไม่กักตนเอง รองลงมาคือ การขาดแคลน และมีการกักตุน หน้ากากอนามัย 21.11% หงุดหงิดใจที่ภาครัฐไม่ตัดสินใจเด็ดขาด มีแต่มาตรการแก้ปัญหารายวัน ส่วนอีก 17.14% ระบุว่าภาครัฐไม่บังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวดกับผู้ที่ไม่กักตนเอง 16.43% หงุดหงิดกับราคาหน้ากากอนามัยและแอลกอฮอล์เจลที่แพงเกินเหตุ นอกจากนี้ยังหงุดหงิดกับข้อมูลข่าวสารการป้องกันโควิด-19 ที่สับสนเพกนิวิสต์ รวมถึงการนำประเด็นนี้มาเป็นประเด็นการเมือง ประเด็นเหล่านี้ก่อให้เกิด "วิกฤติศรัทธา" ในรัฐบาล และความไม่เชื่อมั่นนี้เอง ได้ส่งผลกระทบต่อบรรยากาศ และกิจกรรมทางเศรษฐกิจให้ซบเซามากกว่าที่ควรจะเป็น ซึ่งน่ากังวลอย่างมาก

ในขณะที่คนส่วนใหญ่ไม่เชื่อมั่นที่จะใช้ชีวิตตามปกติ ส่วนหนึ่งเพราะผลจากการละเลย การ "กักตัว" ของคนกลุ่มเสี่ยงในช่วงที่ผ่านมา ทำให้ "กลุ่มเสี่ยง" ได้แพร่ขยายออกไป จนแยกแยะได้ยากมาก

ขณะเดียวกันคนส่วนใหญ่เลือกที่จะประหยัด เก็บเงินให้มากที่สุด ไม่ซื้อของใช้ที่ไม่จำเป็น ไม่ซื้อเสื้อผ้า ไม่กินข้าวนอกบ้าน ไม่พบปะสังสรรค์ ไม่เดินห้าง ดูหนัง หรือทำกิจกรรมกลางแจ้ง หลายคนตัดสินใจขายหุ้น ขายสินทรัพย์เสี่ยงเพื่อถือเงินสด และเมื่อกิจกรรมทางเศรษฐกิจทุกอย่างหยุดชะงัก เงินที่หมุนเวียนระบบก็หายไปอย่างรวดเร็ว

และหากไม่สามารถเรียกความเชื่อมั่นในการควบคุมการระบาดของโรคให้กลับมาได้ ไม่ว่ารัฐบาลจะอัดเงินไปกี่แสนล้านบาท แจกเงินให้ใช้คนละพัน หรือสองพันบาท ให้สินเชื่อกับเอสเอ็มอี ฯลฯ เชื่อว่า "เงินเหล่านี้ไม่สามารถแก้ปัญหาได้ เพราะธุรกิจจะเกิด "รายได้" มีกำลังจ้างงานต่อเนื่องได้ คนต้องมีความเชื่อมั่นในการใช้จ่าย ไม่ใช่การแจกเงิน"

วันนี้เราเห็นคนไทยแท้ไปกักตุนสินค้าจนของแทบหมดห้างเห็นคนจำนวนมากมีอาการ "วิตกกังวล" หลายคนเริ่ม "ซิมเสิร์กเก็บตัว" ทั้งหมดนี้เป็น "ราคาของความกลัว" ที่คนไทยทั้งประเทศกำลังถูกบังคับให้จ่าย "ราคาของความกลัว" ที่อาจจะทำให้คนในประเทศไทยส่วนหนึ่งต้องดำรงชีพอย่างยากลำบากในระยะต่อไป

และการเรียกความเชื่อมั่นได้ หน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ต้อง "ตั้งสติ" เลิกโทษคนอื่น หรือโทษกันไปกันมา ร่วมมือกันเพื่อลดความสับสนของมาตรการ หยุดต่างคนต่างทำขัดขวางกันเอง หากจะรอดได้เราต้องมุ่งไปข้างหน้าอย่างชัดเจนในทิศทางเดียวกัน ไม่ใช่มีแต่มาตรการสะเปะสะปะ ซักเข้าซักออก ที่ควรสั่งไม่สั่ง ที่สั่งไปทำไม่ได้ อย่างที่ผ่านมา

ด้วยความเคารพ.

มิสเตอร์พี